

Tien varrelta.

Teosofinen Seura. Suomalainen Osasto perustettiin syyskuun 15 p:nä klo 17 illalla. Sen astrologinen symboli on erään englantilaisen klärvoajantin mukaan seuraava: „Laaja metsä, etäällä aurinko juuri nousemassa taivaanrannan yli, valaisten puiden latvoja hehkuvilla säteillään. Tämä merkitsee sitä, jota kreikkalainen kynnikko Diogenes etsi lyhdyllään, nim. *ihmistä*. Niin, ihmistä ihmisten joukossa. Semmoista, joka saa vapaasti herätetyksi kanssaihmistensä hyvän tahdon ja hyväksymisen. Tuhannet katsovat ylös häneen etsien valoa ja johtoa. Mahdollisesti hän panee alulle uuden aikakauden tai osottautuu uuden elämänskatsomuksen perustajaksi.“ Tähän ei meidän tarvitse lisätä muuta kuin: toteutukoon tämä ennustus!

Omatunto. Tämän lehden marraskuun numero tulee sisältämään kertomuksen Annie Besantin vierailusta Tukholmassa. Jos se mahdollisesti myöhästyisi päivän pari, pyydämme lukijoiltamme edeltäkäs in anteeksi.

Uusia kirjoja. Vihtori Kososen kustannuksella on ilmestynyt:

Maa kuuluu kaikille! Matkoiltani Laukon lakkomailla, kirj. Arvid Järnefelt. Hinta 1 mka, helppohintainen painos 50 p:ää. Mainio kirjanen, jossa ajattelija ja ihmisystävä Järnefelt esiintuo ja puolustaa samaa aatetta maanomistukseen nähden, josta P. E. puhui Omantunnon viime numerossa.

Sieluja kevät-yössä. Vilahdus Moskovasta, kirj. Ilmari Calamnius-Kianto. Hinta Smk. 1:50. Pieni, vaatimaton, kesken tapauksia loppuva tarina suomalaisen, venäjänkieltä opiskelevan maisterin keväthaaveiluista Moskovassa.

Parisin kokous v. 1906. Kuten tässä aikakauslehdessä ennen on ollut puhetta, pitivät Teosofisen Seuran „Eurooppalaiseen liittoon“ kuuluvat osastot (seksktionit) kolmannen vuosikokouksensa Parisissa heinäkuun 3-5 p:nä v. 1906. Kokouksessa oli läsnä suomalainenkin Teosofisen Seuran jäsen, joka siitä kirjotti selonteon Omalletunnonlehdelle (kats. Omantunto, heinäkuu 1906). Tämän kokouksen pöytäkirja on nyt valmistunut painosta ja on meillekin lähetetty kappale ilmoitettavaksi: „*Transactions of the Third Annual Congress of the Federation of European Sections of the Theosophical Society held in Paris July 3:rd 4:th, and 5:th, 1906.* London, published for the Council of the Federation, 1907.“ Se on 378 sivua käsittävä nidos isoa 8:oa ja sisältää paitsi varsinaisia pöytäkirjoja 31 pitempää ja lyhyempää kirjoitusta, jotka kokouksessa luettiin ääneen. Kokoukseen otti osaa noin 450 jäsentä. Puheenjohtajana toimi T. S:n presidentti-perustaja, eversti H. S. Olcott. Luennon englanninkielellä „Järjen uskonnosta“ piti Mr. G. R. S. Mead Lontoosta, ja luennon ranskankielellä „Nykyhetken ongelmia“, piti M. P. E. Bernard Parisista. Taidenäyttely kuului kongressin ohjelmaan, mutta ei varsinaisen konsertti kuten

Lontoon ja Amsterdamin kokouksissa, vaikka kokous kyllä avattiin ja lopetettiin kööriäululla (Oode Auringolle, jonka sanat ja sävelen oli sepittänyt M. E. Bailly). Tämä kongressi sai oman luonteensa kahdesta mieltä kiinnostavasta keskustelukokouksesta (kts. Omantunnon ennenmainittua numeroa). Niiden lukijain varalle, jotka mahdollisesti tahtovat hankkia kirjan, luettelemme tässä muutamien artikkelien nimet ja huomautamme, että ne ovat itsenäisiä tutkimuksia tai mietelmiä:

D. A. Courmes: Aineellinen teosofinen avustus (ranskaksi). *E. Severs*: Uusi uskonto (tutkimus bahaismista, engl.). *Ed. E. Long*: Eräs puoli Islamin uskonnosta (engl.). *A. von Ulrich*: Slaavilaisten rotujen alkuperäinen uskonto (engl.). *M. U. Green*: Branin matka, vanha irlantilainen tarina (engl.) *R. Steiner*: Teosofia Saksassa sata vuotta sitten. *G. Cavallini*: Onni yhteiskunnallisten hyveiden kehityksen tuloksena (ital.). *E. Lévi*: Elämän opas, luonnos (ransk.) *Roso de Luna*: Itämainen ja länsimainen tähtitiede sopusoinnussa (engl.). *E. Bailly*: Vokaalien laulu vanhassa Egyptissä (ransk.). *A. Andre-Gedage*: Mozartin „Taikahuilu“, viikimysdraama (ransk.). *P. C. Tarapore*: Teosofinen työ Intiassa (engl.).

Teos maksaa Smk. 15:— ja voidaan tilata Teosofisen Kirjakaupan ja Kustannusliikkeen kautta.

Teosofiset paikallisyhdistyksemme. Loosheja on Viipurissa, Nokialla, Kurikassa, Oulunkylässä, Söörnäsissä ja kaksi Helsingin kaupungissa.

Teosofia Turussa. Teosofisen luennon piti ylioppilas V. Valvanne Turussa tämän kuun 13 p:nä. Kuulijoita oli noin 80. Luennon jälkeen keskusteltiin paikallisyhdistyksen perustamisesta ja aatteen harrastajia oli toista kymmentä, mutta tuuman toteuttaminen lykättiin vielä tuonnemmaksi.

Kuinka mediumi työskentelee. Rouva Pepper on nimitetty pastoriksi erääseen Brooklynin kaupungissa Amerikassa löytyvään huomattavaan spiritistiseurakuntaan, jonka kirkkoon joka sunnuntai-ilta kokoontuu tavattomasti kansaa. Kirkon puhujalavalla — joka on kirkkaasti sähköllä valaistu — on pieni pöytä, jonne seurakunta panee kuolleille ystävilleen osotettuja kirjeitä. Kirjeiden kuoriin ei kuitenkaan ole nimiä ilmipantu. Rukouksen ja lyhyen saarnan jälkeen menee mediumi-pastori pöydän ääreen ja ottaa edessään olevasta kasasta jonkun kirjeen. Hän pitää sen ilmassa ja selittää, että siinä on yritetty häntä johtaa harhaan ja saattaa hämille. Kuoreen on kirjoitettu alkukirjaimet W. H. R., mutta hän sanoo, että niiden pitäisi olla toisessa järjestyksessä R. H. W.

Sitten hän ottaa toisen kuoren, joka on nuoralla ja sinetillä sulettu. Hän kääntyy erään vanhanpuoleisen miehen puoleen, sanoen häntä kirjeen kirjottajaksi ja kertoo, että nuori tyttö auttoi häntä sinetin painamisessa. Hän lisää, että edessään olevassa kasassa on vielä kaksi muuta kirjettä samalta mieheltä ja kussakin osa kysymyksestä.

Tämä näyttäytyy yhtäpitäväksi todellisuuden kanssa ja vanhan herrasmiehen hämmästyks on suuri. Mediumi lupaa antaa hänelle vastauksen toimituksen jälkeen yksityiskeskustelussa.

Nyt ottaa mediumi uuden kirjeen. „Tämäkin on yritys minun pettämisekseni“, sanoo hän, „kuoren sisällä on osote isoisälle nimeltä Eigueria“. Mediumi pyytää kirjeen tuojaa nostamaan kätensä, mutta kukaan ei tottele kehotusta. „Hyvä, isoisan täytyy auttaa minua löytämään toisen kirjeen, joka on jossakin muiden keskellä“. Hän kumartuu ikäänkuin pyytäen henkeä lähestymään, kohottautuu sitten suoraksi ja, kaikkien silmään häntä katsellessa, käskee otaksuttua henkeä – joka muka nyt seisoo näkymättömänä hänen vieressään – hakemaan esille toisen hänelle osotetun kirjeen. Kaikkein nähtävissä liikahtaa kirjekasa; sitten yhden niistä ikäänkuin näkymätön käsi ottaa ja heittää lattialle. Tyynesti mediumi nostaa kirjeen lattialta ja kirkon perällä istuva mieshenkilö ilmottaa olevansa sen kirjottaja. Mediumi sanoo: „Teillä on toimi, jolla on jotain tekemistä teräksen kanssa; te tahdotte tietää, olisiko hyvä teille alottaa teräslieki“. Kun mies tähän myöntyi, lisäsi mediumi: „Voitte kyllä toteuttaa aikomuksenne, sillä ei isoisa enkä minä näe siinä mitään vaaraa“.

Sitten ottaa mediumi kirjeen, jolle on merkitty P., sanoo, että asianomainen henki on Parshall nimeltään ja kysyy, kenelle kirje kuuluu. Muuan rouvasihminen nostaa kätensä. Rouva Pepper sanoo hänelle, että Parshall on eräs vainaja, joka teki itsemurhan kaasumyrkytyksen kautta, hänen nimensä oli Irene Parshall ja nyt hän tahtoi puhua Nelliestä . . . „Kuka on Nellie?“ kysyy mediumi kesken kaikkea. Rouva kertoo itkien olevansa tuo henkilö ja myöntää tosiksi äskeiset tiedonannot. Sitten mediumi ilmottaa hengen tahtovan Nellielle sanoa, ettei hän ollut jaksanut kantaa huoliaan vaan oli uskonut olevansa tekoonsa pakotettu, mutta nyt hän sitä katui; hän ei katsonut tekoaan niin kauheaksi eikä olisi koskaan uskonut, että Charles . . . „Kuka on Charles?“ „Hänen miehensä“, vastasi rouva itkien, ja hänen seurassaan oleva surupukuun puettu herra kävi kuolon kalpeaksi. Mediumi jatkoi: „Hyvä! Irene sanoo, ettei hän olisi uskonut Charlesin sitä niin syvästi surevan, sillä hän tiesi enemmän niistä asianhaaroista kuin luulettekaan“. Tämän paljastuksen kuultuaan rouva ankarasti vavisten loi seuralaiseensa paljonpuhuvan silmäyksen.

A. of P. S.